نماز عید کا طریقہ (پشتو)

(حَنَفِی)

د اَختر د نمانځه طریقه

شَیخِ طَرِیقَت، اَمِیرِ اَھلِسُنّت، بانئِ دعوتِ اِسلامي، حَضرَت علّامه مولانا ابو بِلال

مُحمّد اِلیاس عَطّار قادِري رَضَوي

دامت برکاتهم العالية

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعٰلَمِيْنَ وَالصَّلٰوةُ وَالسَّلَامُ عَلٰى سَيِّدِ الْمُرْسَلِيْنَ
اَمَّا بَعْدُ فَاَعُوْذُ بِاللّٰهِ مِنَ الشَّيْطٰنِ الرَّجِيْمِ ؕ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ؕ

كتاب لوستلو دُعا

ديني كتاب يا اسلامى سبق لوستلو نه مخکښ دا لاندې دُعا لولئ

اِنْ شَآءَاللّٰه عَزَّوَجَلَّ څه چه لولئ هغه به مو ياد پاتې كيږي:

اَللّٰهُمَّ افْتَحْ عَلَيْنَا حِكْمَتَكَ وَانْشُرْ عَلَيْنَا رَحْمَتَكَ يَا ذَاالْجَلَالِ وَالْاِكْرَام

ترجمه: اے الله عَزَّوَجَلَّ په مونږه د عِلم او د حِكمت دروازې برسيره [يعني بيرته] كړې او په مونږه خپل رحمت رانازل كړې! اے عظمت او بزرګۍ والا!

(مستطرف ج 1 ص40 دار الفكر بيروت)

(اول او آخر كښې يو يو ځل دُرود شريف اولولئ)

طلب غم مدینه بقیع ومغفرت

د رسالې نوم: د اَختر د نمانځه طريقه (حَنَفِي)

اول ځل: رجب المرجب ۱۴۳۷ھ، اپريل 2016ء

تعداد: 3000

ناشِر: مَكْتَبَةُ الْمَدِيْنَه عالمي مدني مركز فيضانِ مدينه، بابُ المدينه كراچي.

مَدَني عرض: بل چا ته د دې رسالې د چاپ كولو اجازت نشته

كتاب اخستونكي توجّه اوكړئ

كه د كتاب په طباعت كښې څه ښكاره خامي وي يا پاڼې كمې وي يا په بائنډِنګ كښې مخكښ وروسته لګيدلې وي نو مَكْتَبَةُ الْمَدِيْنَه ته رجوع اوكړئ.

www.dawateislami.net

د اَختر د نمانځه طريقه (حَنَفِي)

شيخ طريقت اَميرِ اَهلِسُنّت، بانئ دعوتِ اِسلامي **حضرت علّامه، مَولانا، ابُو بِلال محمّد اِلياس عطّار قادِري، رَضَوي** دَامَتْ بَرَكَاتُهُمُ الْعَالِيَه دا رِساله ''نماز عید کا طریقہ'' په اردو ژبه کښې ليکلې ده.

مجلسِ تراجِم (دعوتِ اسلامي) د دې رسالې په آسانه پښتو ژبه کښې د وَس مناسب دَ ترجمه کولو کوشش کړې دې. كه چرې په دې ترجمه كښې څه غلطي يا كمې، زياتي اوموموئ نو ستاسو په خدمت كښې عرض دې چه مجلس تراجِم ته خبر اوكړئ او د ثواب حقدار جوړ شئ.

پيشکش:

مجلسِ تراجِم دعوتِ اِسلامي

برائے رابطہ:

عالمی مدنی مرکز فیضانِ مدینہ محلہ سوداگران

پرانی سبزی منڈی، باب المدینہ کراچی، پاکستان

UAN: ☎ +92-21-111-25-26-92 – Ext. 1262

Email: translation@dawateislami.net

www.dawateislami.net

Tip1:Click on any heading, it will send you to the required page.
Tip2:at inner pages, Click on the Name of the book to get back(here) to contents.

فهرست

د اَختر د نمانځه طريقه (حَنَفِی)..............................1

د دُرود شريف فضِيلت 1

زړه به ئې ژوندې اوسي 1

جَنَّت واجِب شي..............................2

د اختر نمانځه له د تللو نه مخکښې سُنَّت..............................2

د اختر د نمانځه د پاره د تللو راتللو سُنَّتونه 3

د اختر د نمانځه طريقه (حَنَفِی) 3

د اختر نمونځ په چا واجِب دې؟ 4

د اختر خطبه سُنَّت ده..............................4

د اختر د نمانځه وخت 5

که د اختر په نيمګړې جَمعه کښې شريك شو نو ......؟ 5

که د اختر نمونځ ترې لاړو نو څه اوکړي 6

د اختر د خُطبې اَحکام 7

د اختر ۲۰ آدابه 7

د غټ اختر يو مُستَحَب 9

د " اَللّٰهُ اَكْبَر" د اَته حُروفو په نِسبت 10

www.dawateislami.net

اَلۡحَمۡدُ لِلّٰہِ رَبِّ الۡعٰلَمِیۡنَ وَالصَّلٰوۃُ وَالسَّلَامُ عَلٰی سَیِّدِ الۡمُرۡسَلِیۡنَ
اَمَّا بَعۡدُ فَاَعُوۡذُ بِاللّٰہِ مِنَ الشَّیۡطٰنِ الرَّجِیۡمِ ؕ بِسۡمِ اللّٰہِ الرَّحۡمٰنِ الرَّحِیۡمِ ؕ

د اَختر د نمانځه طريقه (حَنَفي)

شيطان که هر څومره ناراستي دروليٍ خو تاسو دا رِساله پوره اولولئ.
اِنۡ شَآءَاللّٰه عَزَّوَجَلَّ د دې فائِدې به پخپله اووينئ.

د دُرود شريف فضِيلت

د دوارو جهانو سردار مُحَمَّدِ مُصطفٰی صَلَّی اللّٰهُ تَعَالٰی عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ وَسَلَّم ارشاد فرمائي: ځوك چه په ما باندې د **جُمْعې** په شپه او د **جُمْعې** په ورځ سل ځله دُرُود شريف اولولي، اللّٰه تَعَالٰی به د هغه سل حاجتونه پوره کوي اويا د آخِرت او ديرش د دُنيا.

(تارِيخِ دِمَشق لِابنِ عَساكِر ج٥٤ ص٣٠١ دارالفكر بيروت)

صَلُّوْا عَلَی الْحَبِيْب! صَلَّی اللهُ تَعالٰی عَلٰی مُحَمَّد

زړه به ئې ژوندې اوسي

د **تاجدارِ مدينه** صَلَّی اللّٰهُ تَعَالٰی عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ وَسَلَّم فرمانِ عالِيشان دې: چا چه د اخترو په شپه (يعني د وړوکي اختر او د غټ اختر په شپه) د ثواب غوښتلو د پاره قِيام اوکړو (يعني په عِبادت کښې ئې تيره کړه) په هغه ورځ به د هغه زړه نه مري، په کومه ورځ چه به د خلقو زړونه مره شي.

(سُنَنِ اِبنِ ماجه ج٢ ص٣٦٥ حديث١٧٨٢ دارالمعرفة بيروت)

www.dawateislami.net

فرمانِ مُصطَفےٰ صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم: څوك چه په ما دَجُمعې په ورځ درود شريف لولي زه به دَ قيامت په ورځ دَ هغه شفاعت كووم. (كنز العمال)

جَنَّت واجِب شي

په **يو** بل مُقام باندې د حضرتِ سيّدُنا مُعاذ بِن جَبَل رَضِیَ اللہُ تَعَالٰی عَنْہُ نه رِوايت دې، فرمائي: څوك چه په **پينځه** شپو كښ شب بيداري اوكړي (يعني په ويښه ئې په عِبادت كښ تيرې كړي) د هغه د پاره جَنَّت **واجِب** شي. د **ذِی الْحِجَّه** شريف اتمه، نهمه او، لَسمه شپه (دغسې درې شپې خو دا شوې) او څلورمه د **عِيدُ الْفِطَر** [يعني د وړوكي اختر] شپه او پينځمه د **شَعبانُ الْمُعَظَّم** پينځلَّسمه شپه (يعني شبِ بَراءت).

(اَلتَّرغِيب وَالتَّرهِيب ج٢ ص٩٨ حديث٢)

د اختر نمانځه له د تللو نه مخكښني سُنَّت

د **حضرتِ** سيّدُنا بُرَيده رَضِیَ اللہُ تَعَالٰی عَنْہُ نه رِوايت دې چه حُضُورِ اكرم صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم به د **عِيدُ الْفِطَر** [يعني وړوكي اختر] په ورځ څه خوړل بيا به ئې د نمانځه د پاره تشريف وړلو او د **عِيدِ اَضْحٰی** [يعني غټ اختر] په ورځ به ئې [څه] نه خوړل تر څو به چه د [اختر د] نمانځه نه نه وو فارغ شوې. (سُنَنِ تِرمِذی شريف ج٢ ص٧٠ حديث٥٤٢ دارُ الفِكر بيروت) او د "بُخاری" رِوايت د حضرتِ سيّدُنا اَنَس رَضِیَ اللہُ تَعَالٰی عَنْہُ نه دې چه د **عِيدُ الْفِطَر** په ورځ به ئې تشريف نه وړلو تر څو به ئې چه يو څو كجورې نه وې خوړلې او هغه به طاق وې.

(بُخاری ج١ ص٣٢٨ حديث٩٥٣ دار الكتب العِلمية بيروت)

www.dawateislami.net

فرمَانِ مُصطَفٰےصَلَّی اللّٰہُ تَعَالٰی عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم: د چا په خوا کښې چه زما ذِکر اوشو او هغه په ما درودِ پاک او نه لوستو تحقيق هغه بدبخته شو. (اِبنِ سُنّي)

د اختر د نمانځه د پاره د تللو راتللو سُنَّتونه

د **حضرتِ** سيِّدُنا اَبُو هُرَيره رَضِیَ اللّٰہُ تَعَالٰی عَنْہُ نه رِوايت دي: تاجدارِ مدينه صَلَّی اللّٰہُ تَعَالٰی عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم به اختر له (يعني د اختر نمانځه له) په يوه لاره تشريف ورلو او په بله لار به ئي بيرته تشريف راوړلو.

(سُنَنِ تِرمِذی شریف ج٢ ص٦٩ حدیث٥٤١)

د اختر د نمانځه طريقه (حَنَفِي)

مخکښې داسي نِيَّت اوکړئ: "زه نِيَّت کووم دوه رکعته نمونځ د عِيدُ الْفِطْر (يا د عِيدُ الْاَضْحٰی)، سره د شپږو زياتو تکبيرونو، د پاره د اللّٰه عَزَّوَجَلَّ، په دې امام پسې" بيا غوږونو پورې لاسونه پورته کړئ او اَللّٰہُ اَکْبَر اووائې او لاسونه د نامه نه لاندې اوتړئ او **ثناء** اولولئ. بيا [دويم ځل] غوږونو ته لاسونه پورته کړئ او اَللّٰہُ اَکْبَر اووائې او لاسونه زوړند کړئ. بيا [دريم ځل] غوږونو ته لاسونه پورته کړئ او اَللّٰہُ اَکْبَر اووائې او لاسونه زوړند کړئ. بيا [څلورم ځل] غوږونو پورې لاسونه پورته کړئ او اَللّٰہُ اَکْبَر اووائې او لاسونه اوتړئ. يعني د وړومبي تکبير نه پس لاس اوتړئ د هغې نه پس ئې په دويم او دريم تکبِير زوړند کړئ او په څلورم تکبِير لاسونه اوتړئ. دا **داسې ياد اوساتئ چه کوم ځائ په قِيام کښې د تکبِير نه پس څه لوستل دي هلته لاس تړل دي او چرته چه څه نه دي لوستل هلته لاس زوړندول دي.** بيا دِ اِمام تَعَوُّذ او تَسمِيه په قلاره اووائي اواَلْحَمْدُ او

فرمَانِ مُصطَفٰےصَلَّی اللّٰہُ تَعَالٰی عَلَیۡہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم: چا چه په ما باندي لس ځله سحر او لس ځله ماښام دُرودِ پاک اولوستل دَ قِيامت په ورځ به هغه ته زما شفاعت نصيب کيږي. (مَجمَعُ الزَّوَائِد)

سُورت دِ په **جَهر** (يعني اوچت آواز کښ) اووائي، بيا دِ رُکُوع اوکړي. په دويم رکعَت کښ دِ مخکښ اَلۡحَمۡدُ او سُورت په جهر اووائي بيا دري ځله غوږونو ته لاس پورته کړئ او [هره پيره] اَللّٰهُ اَکۡبَر اولولئ او لاسونه مه ترېئ او په خلورم ځل لاسونه مه پورته کوئ او اَللّٰهُ اَکۡبَر اووائي او رُکوع ته لاړ شئ او د قاعِدي مطابق نمونځ مکمل کړئ. د هرو دوو تکبِيرونو په مينځ کښ د دري "سُبۡحٰنَ الله" وئيلو په مِقدار خاموشه اودريدل دي.

(بَهارِ شرِيعَت ج١ ص٧٨١، دُرِّ مُختار ج٣ ص٦١ وغيره)

د اختر نمونځ په چا واجِب دي؟

د **اخترو** (يعني د عِيدُ الۡفِطۡر او د عِيدُ الۡاَضۡحٰى) نمونځ واجِب دي خو په هر چا نه صرف په هغوئي واجِب دي په چا چه **جُمُعَه** واجِب ده. په **اخترو** کښ نه اذان شته او نه اِقامت. (بَهارِ شرِيعَت ج١ ص٧٧٩ مَكۡتَبَةُ الۡمَدِيۡنَه بابُ المدِينه کراچی، دُرِّ مُختار ج٣ ص٥١، دار المعرفة بيروت)

د اختر خطبه سُنَّت ده

د اخترو د ادا کولو هُم هغه شرطونه دي کوم چه د **جُمُعي** دي، صرف دومره فرق دي چه په **جُمُعَه** کښ خُطبه شرط ده او په اخترو کښ سُنَّت. د **جُمُعي** خطبه د نمانځه نه **مخکښ** ده او د اخترو [خطبه] د نمانځه نه پس. (بَهارِ شرِيعَت ج١ ص٧٧٩، عالمگيري ج١ ص١٥٠)

www.dawateislami.net

فرمَانِ مُصطَفٰےصَلَّی اللّٰہُ تَعَالٰی عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم: په ما باندې دَ دُرود شريف كثرت كوئ بيشكه دا ستاسو دَپاره پاكي ده. (اَبُو يَعلٰی)

د اختر د نمانځه وخت

د دې دواړو نمونځونو وخت د نمر د ستركې د يوې نيزې د را اوچتيدو نه (يعني د نمر راختو نه ۲۰ مِنَټه پس) د ضَحوۂ كُبرٰی يعني نِصفُ النَّهار شرعی [يعني د نمر د ستركې د سر په برابرې د راتلو] پورې دې خو په عِيدُالفِطر كښې ناوخته كول او عِيدُالاَضحٰی زر كول مُستَحَب دي.

(بَهارِ شرِيعَت ج۱ ص۷۸۱، دُرِّ مُختار ج۳ ص۶۰)

كه د اختر په نيمګړې جَمعه كښې شريك شو نو ......؟

كه په وړومبې ركعت كښې د اِمام د تكبِيرونو وئيلو نه پس مُقتدي شامِل شو نو هم هغه وخت دِ (د تكبِيرِ تَحريمه نه علاوه نور) درې تكبيرونه اووائي اګر كه اِمام قِراءَت شروع كړې وي او صرف درې دِ اووائي اګر كه اِمام د درې نه زيات وئيلې وي او كه د ده د تكبيرونو پوره كولو نه مخكښې اِمام په رُكوع كښې لاړو نو په ولاړه ولاړه دِ ئې نه وائي بلكه د اِمام سره دِ په رُكوع كښې لاړ شي او په رُكوع كښې دِ تكبرونه اووائي او كه [يعني چه دې راغې نو] اِمام په رُكوع كښې وو نو كه غالِب ګُمان لري چه اِمام به په رُكوع كښې لاندې كړې نو په ولاړه ولاړه دِ تكبِيرونه اووائي بيا دِ رُكوع ته لاړ شي ګني [يعني كه غالِب ګُمان ئې نه وي نو] اَللّٰهُ اَكبَر دِ اووائي او رُكوع ته دِ لاړ شي او په رُكوع كښې دِ تكبيرونه اووائي بيا كه ده

فرمَانِ مُصطَفٰے صَلَّى اللّٰهُ تَعَالٰى عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ وَسَلَّم: د چا په خوا کښ چه زما ذِکر اوشو او هغه په ما دُرودِ پاک او نه لوستو هغه په خلقو کښ ډير زيات کنجُوس(شوم) دې. (اَلتَّرغِيب وَالتَّرهِيب)

په رُکوع کښ تکبيرونه نه وو پوره کړي چه اِمام سر پورته کړو نو باقي [تکبيرونه] ساقِط شو (يعني باقي تکبيرونه دِ نه وائي) او که د اِمام د رُکوع نه د سر پورته کولو نه پس [په جَمعه کښ] شامِل شو نو تکبِيرونه دِ نه وائي بلکه چه بيا (د اِمام د سلام ګرځولو نه پس) خپل (د هغه تلي) رَکعت کولو د پاره پاځي نو هُغه وخت دِ ئي اووائي. او په رُکوع کښ چه د تکبيرونو خبره اوشوه نو په هغې کښ دِ لاسونه نه پورته کوي او که په دويم رکعت کښ شامِل شو نو د اولني رکعت تکبيرونه دِ اوس نه وائي بلکه چه کله د خپل تلي رکعت د پاره اودرېږي نو هغه وخت دِ ئي اووائي. د دويم رکعت تکبيرونه که د اِمام سره اوموي نو صحيح ده ګني د هغې د کولو هم هغه تفصِيل دې کوم چه د وړومبي رکعت په باره کښ بيان شو.

(بَهارِ شرِيعَت ج١ ص ٧٨٢، (دُرِّ مُختار ج٣ ص٦٤، عالَمګِير ي ج١ ص ١٥١)

که د اختر نمونځ ترې لاړو نو څه اوکړي

اِمام [د اختر] نمونځ اوکړو او کوم يو کس پاتې شو يعني هغه يا خو د سره شامِل شوې نه وو يا شامل شوې خو وو خو د هغه نمونځ فاسِد [يعني په څه وجه مات] شو، که بل ځائ ئي موندلې شي نو او دِ ئي کړي ګني (د جَمعې نه بغير) ئې نه شي کولې. آو، بهتره دا ده چه هغه کس دِ د څاښت څلور رکعته نمونځ اوکړي. (دُرِّ مُختار ج٣ ص٦٧)

فرمَانِ مُصطَفٰے صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلَیۡہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم: څوك چه په ما دَ جُمعې په ورځ درود شريف لولي زه به د قِيامت په ورځ د هغه شفاعت كووم. (كنز العمال)

د اختر د خُطبې اَحكام

د **نمانځه** نه پس دِ اِمام دوه خطبې اوكړي او د **جُمُعې** په خُطبه كښې چه كوم څيزونه سُنَّت دي هغه په دې كښې هُم سُنَّت دي او كوم چه په هغې كښې مكروه دي هغه په دې كښې هم مكروه دي. صرف په دوه خبرو كښې فرق دې يو دا چه د **جُمُعې** د وړومبۍ خُطبې نه **مخكښې** د خطيب ناسته سُنَّت وه او په دې كښې نه كښيناستل سُنَّت دي. بله دا چه په دې كښې د وړومبۍ خُطبې نه **مخكښې** نهه ځله او د دويمې نه **مخكښې**ووه ځله او د مِنبر نه د كوزيدو نه **مخكښې** ١٤ ځله اَللّٰهُ اَكۡبَر وئيل سُنَّت دي او په **جُمُعَه** كښې دا نشته.

(بَهارِ شرِيعَت ج١ ص ٧٨٣، دُرِّ مُختار ج٣ ص٦٧، عالمگيري ج١ ص ١٥٠)

د اختر ٢٠ آدابه

په اختر كښې دا كارونه مُستَحِب دي:

۞ وِيښته كټ كول (خو زُلفې جوړوئ، انګريزي وِيښته نه) ۞ نُوكان كټ كول ۞ غُسل كول ۞مِسواك كول (دا د هغې نه علاوه دې كوم چه په اودس كښې كوي) ۞ ښې جامې اغوستل، كه نوې وي نو نوې ګنې وِينځلې شوي ۞ خوشبو لګول ۞ګوتۍ په ګوته كول (چه كله هم ګوتۍ اچوئ نو د دې خبرې خيال ساتئ چه صرف د ځلور نيمو ماشو نه د كم وزن د سپينو زرو يوه ګوتۍ اچوئ. د يوې نه زياتې مه اچوئ او په هغه يوه

www.dawateislami.net

فرمَانِ مُصطَفٰے صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم: چا چه په كتاب كښې په ما باندې درود پاك اوليكلو ترڅو پورې چه زما نوم په هغې كښې وي فرښتې به دَ هغه دپاره بخښنه غواړي. (طَبَرَاني)

ګوټئ كښې هم چه غمې صرف يو وي، د يو نه زيات غمې چه نه وي، بغير د غمې نه هم مه اچوئ، د غمې د وزن هيڅ قيد نشته. د سپينو زرو څلې يا د سپينو زرو د بيان كړې وزن وغيره نه علاوه د هر يو قِسم اوسپنې [يعني د سرو زور، تانبې، پيتلو وغيره] ګوټئ يا څلې وغيره نارينه نه شي اچولې ۞ د سحر نمونځ د محلّې په جُمات كښې كول ۞ د عِيدُ الْفِطْر (يعني د وړوكي اختر) د نمانځه د پاره تللو نه مخكښې يو څو كجورې خوړل، درې، پينځه، ووه، يا زيات و كمې چه طاق وي. كه كجورې نه وي نو بل څه خوږ خيز اوخورئ. كه د نمانځه نه مخكښې ئې هيڅ هم اُونه خوړل نو ګناه نه ده خو كه د ماسخُتنه پورې ئې څه او نه خوړل نو عِتاب (يعني ملامته) به وركولې شي. ۞ د اختر نمونځ په عِيدګاه كښې ادا كول ۞ عِيدګاه ته پيدل [يعني په خپلو ښپو] تلل ۞ په سوَرلئ باندې هم تللو كښې باك نشته خو چه څوك په پيدل تللو قدرت لري د هغه د پاره پيدل تلل غوَره دي او په بيرته راتلو كښې په سوَرلئ باندې راتللو كښې باك نشته ۞ د اختر د نمانځه د پاره په يوه لاره تلل او په بله لار بيرته راتلل ۞ د اختر د نمانځه نه مخكښې صَدَقةِ فِطر ادا كول (غوره خو هُم دا دي خو كه د اختر د نمانځه نه مخكښې ئې ادا نه كړې شئ نو د نمانځه نه پس ئې ادا كړئ) ۞ خوشحالي ښكاره كول ۞ په كثرت سره صَدَقه كول ۞ عيدګاه [يا جُمات ته يعني د اختر نمانځه] له په اِطمينان او وقار [يعني د عِزَّت په انداز كښې] او په نظر ښكته ساتلو تلل ۞ په خپل مينځ كښې مباركي

فرمَانِ مُصطَفٰےصَلَّی اللّٰہُ تَعَالٰی عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم: چا چه په ما باندې دَ جُمعې په ورځ 200 ځله دُرُود شريف اولوستل د هغه د دوو سوو کالو ګناهونه به معاف شي. (کَنْزُ الْعُمَّال)

وركول ❁ د اختر د نمانځه نه پس مصافحه (يعني يو بل له لاس وركول) او مُعانِقه (يعني غاړه وركول) څنګه چه عام طور په مسلمانانو كښې رواج دې دا بهتر دي ځكه چه په دې كښې خوشحالي ښكاره كول دي. خو ښكلي اَمرد [يعني بې ګيرې هلك] له غاړه وركول مَحَلِّ فِتنه [يعني د فَساد انديښنه لرونكې كار] دي ❁ د عِيدُ الْفِطْر (يعني د وړوكي اختر) نمانځه له د تللو په وخت كښې دِ په لاره په قلاره تكبير وائي او د عِيدُ الْاَضْحٰی (يعني د غټ اختر) نمانځه له د تللو په وخت كښې دِ په لاره په اوچت آواز كښې تكبير وائي. تكبير دا دي:

اَللّٰهُ اَكْبَرُ اَللّٰهُ اَكْبَرُ لَآ اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَاللّٰهُ اَكْبَرُ اَللّٰهُ اَكْبَرُ وَلِلّٰهِ الْحَمْد

ترجَمه: اللّٰه عَزَّوَجَلَّ د ټولو نه لوئي دې، اللّٰه عَزَّوَجَلَّ د ټولو نه لوئي دې، د اللّٰه عَزَّوَجَلَّ نه سِوا هيڅ څوك د عبادت لائق نشته او اللّٰه عَزَّوَجَلَّ د ټولو نه لوئي دې، اللّٰه عَزَّوَجَلَّ د ټولو نه لوئي دې، او صرف د اللّٰه عَزَّوَجَلَّ د پاره ټول ثنا صِفات دي.

(بَهارِ شرِيعَت ج۱ ص ۷۷۹ نه ۷۸۱، عالَمگِيري ج۱ ص ۱۴۹، ۱۵۰ وغيره)

د غټ اختر يو مُستَحَب

عِيدُ الْاَضْحٰی (يعني غټ اختر) په ټولو اَحكامو كښې د عِيدُ الْفِطْر (يعني وړوكي اختر) په شان دې. صرف په ځينې خبرو كښې فرق دې، مَثَلًا په دې (يعني غټ اختر) كښې مُستَحَب دا دي چه [د اختر] د نمانځه نه مخكښې هيڅ اُو نه خوري كه قُرباني كوي او كه نه او كه څه ئې اوخوړل نو كراهَت هُم نشته. (عالَمگِيري ج۱ ص۱۵۲ دارُالفِكر بيروت)

فرمَانِ مُصطَفٰےصَلَّی اللّٰہُ تَعَالٰی عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم: چا چه په ما باندې يو ځل دُرُود شريف اولوستو اللهعَزَّوَجَلَّ به په هغه باندې لس رَحمتونه را ليږي او د هغه په اعمال نامه کښې به لس نيکئ ليکي. (تِرمِذی)

د "اَللّٰهُ اَکْبَر" د اَته حُروفو په نِسبت د تکبِيرِ تشرِيق ۸ مَدَني ګلونه

۞ د نهم ذُوالحِجَّةِ الحَرام د سحر [د نمانځه] نه د ديارلسم د مازديګره پورې د پينځه واره وختونو فرض نمونځونه چه په جُمات کښې د مُستَحب جَمعې سره ادا شو په هغې کښې [د سلام ګرځولو نه فوراً پس] يو ځل تکبِير وئيل واجِب دي او درې ځله اَفضل [يعني غوره دي] دې ته تَکبِيرِ تَشرِيق وائي. او هغه دا دې:

اَللّٰهُ اَکْبَرُ اَللّٰهُ اَکْبَرُ لَآ اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَاللّٰهُ اَکْبَرُ اَللّٰهُ اَکْبَرُ وَلِلّٰهِ الْحَمْد

(بَهارِ شرِيعَت ج۱ ص ۷۷۹ نه ۷۸۵ ، تنوِيرُ الا .بصار ج۳ ص۷۱)

۞ **تکبِيرِ تشرِيق د سلام ګرځولو نه فوراً پس وئيل واجِب دي.** يعني تر څو ئې چه داسې فِعل [يعني کار] نه وي کړې چه په هغې د نمانځه بِنا [يعني جاري ساتل] نه شي کولې مَثَلًا که د جُمات نه بهر شو يا ئې قصداً اودس مات کړو يا ئې که په هيره هُم خبره اوکړه نو تکبِير ساقِط شو [يعني د تکبير د وئيلو موقع لاړه] او که بې اِراده ئې اودس مات شو نو بيا دِ [تکبِير] اووائي. (دُرِّمُختار وَرَدُّالمُحتار ج۳ ص۷۳ دارُالمَعرفة بيروت)

۞ **تکبِيرِ تشرِيق** په هغه واجِب دې څول چه په ښار کښې **مُقِيم**[1] وي يا چه څوک د هغه مُقِيم اِقتِدا [يعني په هغه پسې نمونځ] اوکړي. هغه اِقتِدا

[1] مُقِيم هغه دې څوک چه په يو ځائ کښې د پينځلّسو يا زياتو شپو تيرولو نِيَّت اوکړي.

فرمانِ مُصطَفٰےﷺ: خوك چه په ما دَجُمعې په ورځ درود شريف لولي زه به دَ قيامت په ورځ دَ هغه شفاعت كووم. (كنزالعمال)

كولو والا كه مسافر وي او كه د كلي اوسيدونكي وي. او كه د هغه اِقتِدا اونكړي نو په هغوئي (يعني په مسافر يا د كلي په اوسيدونكي [تكبير وئيل]) واجِب نه دي. (دُرِّ مُختار ج۳ ص۷٤)

۞ مُقِيم كه د مسافِر اِقتِدا اوكړه نو په مُقِيم باندې واجِب دې اګر چه په هغه مسافر اِمام باندې واجب نه دې. (دُرِّ مُختار و رَدُّالمُحتار ج۳ ص۷٤)

۞ د نفلو، سُنَّتو او وِترو نه پس تكبِير واجِب نه دې.

(بَهارِ شرِيعَت ج۱ ص۷۸۵، رَدُّالْمُحْتَار ج۳ ص۷۳)

۞ د جُمُعې [د نمانځه] نه پس واجِب دې او د (غتې) اختر د نمانځه نه پس دِ ئې هُم وائي. (اَيضاً)

۞ په مَسبُوق (يعني د چا نه چه يو يا زيات ركعتونه تلي وي په هغه) باندې تكبِير واجِب دې خو چه كله خپل سلام اوګرځوي هغه وخت دِ ئې اووائي. (رَدُّالْمُحْتَار ج۳ص۷٦)

۞ په مُنفَرِد (يعني يواځې نمونځ كولو والا) باندې واجِب نه دې (اَلجَوهَرَةُ النَّيِّرة ص۱۲۲) خو اودِ ئې وائي ځكه چه د صاحِبَينو (يعني د اِمام اَبُو يُوسُف او اِمام مُحَمّد رَحِمَهُمَا اللّٰهُ تَعَالٰی) په نزد په هغه هُم واجِب دې.

(بَهارِ شرِيعَت ج۱ ص۷۸٦)

(د اَختر د فضائِلو وغيره د تفصِيلي معلوماتو د پاره د فيضانِ سُنَّت د باب ”فيضانِ رَمَضان“ نه فيضانِ عِيدُ الْفِطْر اولولئ)

فرمانِ مُصطَفٰےصَلَّی اللّٰہُ تَعَالٰی عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم: دَچا په خوا کښې چه زما ذکر اوشو او هغه په ما درود پاک اونه وئيلو تحقيق هغه بدبخته شو۔ (ابن سنی)

اے زمونږه خوږه اللّٰه عَزَّوَجَلَّ مونږ ته د اختر مُبارك خوشحالئ د سُنَّت مطابق د کولو توفِيق راکړې. او مونږ ته د حج مُبارك کولو او د مدينې مُنَوَّرې او د مدينې د تاجدار صَلَّی اللّٰہُ تَعَالٰی عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم د ليدلو حقيقي اختر بيا بيا رانصيب کړې.

اٰمِين بِجَاهِ النَّبِيِّ الْاَمِين صَلَّی اللّٰہُ تَعَالٰی عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم

تری جبکہ دید ہو گی جبھی میری عید ہو گی
مِرے خواب میں تم آنا مَدَنی مدینے والے

زما به هله غټ اختر وي، چه ديدار اوکړمه ستاسو
زما په خوب کښې تشريف راوړئ، مَدَني خوږه سرداره

صَلُّوْا عَلَی الْحَبِيْب! صَلَّی اللّٰہُ تَعَالٰی عَلٰی مُحَمَّد

دا رساله اولولئ او بل ته ئې ورکړئ

په غم ښادئ، اجتماعاتو، عُرسونو او د ميلاد په جلوسونو وغيره کښې د **مَکتَبَةُ الْمَدِينه** نه شائع شوي رسالې او د مدني ګلونو پرچې تقسيم کړئ او ثواب اوګټئ، خپلو ګاکونو ته په تحفه کښې ورکولو د پاره په خپلو دُکانونو کښې هم د رِسالو ايښودلو عادت جوړکړئ، د اخبار خرخوونکو يا د ماشومانو په ذريعه په خپل چم ګاوَنډ کښې کور په کور وقفه په وقفه کله يوه کله بله د سنّتو نه ډکو رِسالو رسَوَلو په ذريعه د نيکئ دعوت عام کړئ او ډير ثوابونه اوګټئ.

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعٰلَمِیْنَ وَالصَّلٰوۃُ وَالسَّلَامُ عَلٰی سَیِّدِ الْمُرْسَلِیْنَ اَمَّا بَعْدُ فَاَعُوْذُ بِاللّٰهِ مِنَ الشَّیْطٰنِ الرَّجِیْمِ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

نیك او مونځ گزاره جوړیدو دَ پاره

هر زیارت د ماښام د مانځه نه پس ستاسو په ځائ کښې کیدونکي د **دعوتِ اِسلامي** د سُنَّتو نه ډکه هفته واره اجتماع کښې د رِضائے اِلٰهي د پاره د ښو ښو نِیَّتونو سره ټوله شپه تیروئ ❁ د سُنَّتو د تربِیَّت د پاره په **مَدَني قافِلو** کښې د عاشِقانِ رسُول سره هره میاشت د دري ورځو سفر او ❁ هره ورځ د **"فِکرِ مَدِینه"** په ذرِیعه د **مَدَني اِنعاماتو** رِساله ډکوئ او د هرې مَدَني میاشتې په وړومبي تاریخ ئې د خپل ځائ [د دعوتِ اسلامي] ذِمَّه دار ته د جَمع کولو معمول جوړ کړئ.

زما مَدَني مقصد: "ما ته د خپل ځان او د ټولې دُنیا دَ خلقو دَ اِصلاح کوشش کول دي." اِنْ شَآءَ اللّٰه عَزَّوَجَلَّ دَ خپل ځان دَ اِصلاح دَ پاره په "مَدَني اِنعاماتو" عمل او د ټولې دُنیا دَ خلقو دَ اِصلاح دَ کوشش کولو دَ پاره په "**مَدَني قافِلو**" کښې سَفَر کول دي. اِنْ شَآءَ اللّٰه عَزَّوَجَلَّ

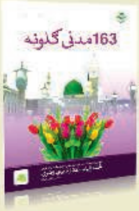

www.dawateislami.net

MC 1286

فیضانِ مدینه محلّه سوداګران زړه سبزي منډئ، بابُ الـمدینه (کراچئ)

UAN: +92 111 25 26 92 Ext: 1262

Web: www.dawateislami.net / E-mail: translation@dawateislami.net